

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var bare for at få gjort den der debat om tidspunktet for lovforslagsfremsættelsen færdig.

Det eneste tidspunkt, vi beskæftiger os med i vores beslutningsforslag, er, at vi pålægger regeringen at fremkomme med lovforslag om det her inden den 1. juli. Det er så den dato, jeg kan foreslå ændret til den 1. januar 2003. Hvornår loven så skal træde i kraft af hensyn til overenskomsterne, ved jeg ikke. Jeg er helt enig med hr. Barfoed i, at alt det der skal vi selvfølgelig leve op til. Men den forpligtelse, vi med beslutningsforslaget her pålægger regeringen, er at fremkomme med lovforslag, og det er så dér, jeg er villig til at sige 1. januar i stedet for 1. juli.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Lars Barfoed: Vore to partier har i mange henseender været enige om at stå værn om den danske model, men jeg må sige om den argumentation med balancen, at jeg ikke forstår, at man overhovedet ikke kan se, at man med det, man her lægger op til, rører ved den samme balance ved at gribe ind i overenskomstaftalesystemet. Man er enøjet, hvis ikke man kan se, at her foretager man virkelig et indgreb af samme dimensioner, og at det er de uorganiserede arbejdsgiveres ærinde, man går.

Kl. 11.10

Vi har haft situationer, hvor vi sådan set har fået forelagt: Hvad er det, der har fremkaldt, at man lige pludselig blev så utilfreds, at man gjorde opmærksom på, at her ville man have nogle aftaler indgået, og man kunne bruge de bestemmelser i det arbejdsretlige system til at få dem indgået? Det var, at man ikke gav de fundamentale rettigheder, som man ellers har på arbejdsmarkedet. Det kalder jeg at være til ugunst.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der kan være situationer, hvor lovgivningsmagten må gribe ind i en overenskomst. Vi har set det i forbindelse med overenskomstfornyelser og konfliktvarsler, at der griber Folketinget ind. Det kan man være enig eller uenig i, men det er sket. Man kan have forståelse for, at det er en ekstraordinær situation, men det kan man vel næppe tale om i den her sammenhæng. Det er jo en mulighed, der har eksisteret i 100 år. Det er en indgroet del af et aftalesystem på nøjagtig samme måde, som eksempelvis feriepengereglerne

og arbejdsgivernes mulighed for at have en likviditetsfordel er en indgroet del af et overenskomstkompleks.

Det, der er tale om, er jo, at en gruppe personer frivilligt har aftalt et sæt spilleregler, og så er det vel også naturligt, at den gruppe siger: Jamen ønsker man at være en del af dette fællesskab, må man selvfølgelig også være en del af hele fællesskabet, og griber man ind, griber man faktisk ind i et finmasket system på nøjagtig samme måde, som hvis det var arbejdsgiverne, man greb ind over for.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til hr. Ole Sohn først: Jeg tror, jeg har forklaret mig, og vi kan være uenige om det. Jeg nævnte netop eksempler på, at man kunne forestille sig andre lignende aftaler i overenskomsterne, som f.eks. udelukkede andre minoritetsgrupper fra at få et arbejde i den pågældende virksomhed, hvor vi også måtte føle, at vi måtte gribe ind. Det er i sådan nogle meget principielle sammenhænge, jeg mener, at der eksempelvis kan være en anledning for Folketinget til at gribe ind i forhold til overenskomsterne.

Til hr. Ole Vagn Christensen vil jeg bare sige – jeg har jo egentlig svaret på det, føler jeg – at det jo, som jeg forstår det i hvert fald, ikke er sådan, at det kun er den ene part på arbejdsmarkedet, der egentlig er utilfreds med det, vi gerne vil gennemføre; det er sådan set begge parter, der er utilfredse med det, så det er ikke noget, der er vendt ensidigt mod nogen, men jeg er enig i, at både Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti gennem årene har haft en god forståelse for de aftaler, der indgås på arbejdsmarkedet, og en forståelse for, at der skal være velordnede forhold på arbejdsmarkedet, og jeg glæder mig over, sådan som jeg forstår hr. Ole Vagn Christensen, at vi fortsat kan have et godt samarbejde om det.

Jeg forstår så ikke, at hr. Ole Vagn Christensen åbenbart mener, at lønmodtagerorganisationerne i det her land er så svagt funderede, at alt bryder sammen, hvis vi gør det frivilligt for folk at melde sig ind i dem. Jeg har større tiltro til fagbevægelsen, end hr. Ole Vagn Christensen har.

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg sige: Jeg mener ikke bare, at vi kan ændre på datoen i beslutningsforslaget. Sådan som jeg læser beslutningsforslaget, er det formuleret sådan, at man inden 1. juli 2002 skal sikre, at enhver arbejdsgiver og